Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 8. septembra 2016 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii — Smernica 2003/87/ES — Harmonizácia bezodplatného prideľovania emisných kvót — Rozhodnutie 2011/278/EÚ — Zmena prideľovania — Článok 24 ods. 1 — Povinnosť prevádzkovateľa zariadenia poskytovať informácie — Rozsah“

Vo veci C-461/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín, Nemecko) z 3. júna 2015 a doručený Súdnemu dvoru 28. augusta 2015, ktorý súvisí s konaním:

E.ON Kraftwerke GmbH

proti

Bundesrepublik Deutschland,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory A. Arabadžiev, sudcovia J.-C. Bonichot (spravodajca) a C. G. Fernlund,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— E.ON Kraftwerke GmbH, v zastúpení: S. Altenschmidt a A. Sitzer, Rechtsanwälte,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: E. White a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 24 ods. 1 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou E.ON Kraftwerke GmbH a Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Nemecko) vo veci rozsahu informačnej povinnosti spoločnosti E.ON Kraftwerke v súvislosti s bezodplatným prideľovaním emisných kvót pri zohľadnení zmien v prevádzke jednej z jej elektrární.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2003/87

3 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 63, ďalej len „smernica 2003/87“), uvádza vo svojom článku 7 s názvom „Zmeny v súvislosti so zariadeniami“:

„Prevádzkovateľ informuje príslušný orgán o každej pripravovanej zmene charakteru fungovania zariadenia, o každom jeho rozšírení alebo významnom znížení jeho kapacity, ktoré si môže vyžadovať aktualizáciu povolenia na emisie skleníkových plynov. Príslušný orgán aktualizuje povolenie, ak je to vhodné. …“

4 Podľa článku 10 ods. 1 smernice 2003/87:

„So všetkými kvótami, ktoré nie sú pridelené bezodplatne v súlade s článkom 10a a 10c, budú členské štáty od roku 2013 obchodovať formou aukcie. …“

5 Článok 10a tejto smernice nazvaný „Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania platné v celom Spoločenstve“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Do 31. decembra 2010 Komisia prijme plne harmonizované vykonávacie opatrenia pre celé Spoločenstvo na prideľovanie kvót.…“

Rozhodnutie 2011/278

6 Podľa článku 7 rozhodnutia 2011/278 s názvom „Získavanie základných údajov“:

„1. Za každé existujúce zariadenie oprávnené na bezodplatné prideľovanie emisných kvót podľa článku 10a smernice 2003/87/ES vrátane zariadení, ktoré sa prevádzkujú len príležitostne, najmä zariadení, ktoré sa držia ako rezervné alebo pohotovostné, a zariadení prevádzkovaných sezónne, členské štáty za všetky roky obdobia od 1. januára 2005 do 31. decembra 2008, alebo podľa potreby od

1. januára 2009 do 31. decembra 2010, počas ktorých sa zariadenie prevádzkovalo, získavajú od prevádzkovateľa všetky príslušné informácie a údaje týkajúce sa každého parametra uvedeného v prílohe IV.

2. Členské štáty získavajú údaje za každé podzariadenie samostatne. Ak je to potrebné, členské štáty môžu požiadať prevádzkovateľa o predloženie väčšieho množstva údajov.

…“

7 Článok 10 ods. 1 rozhodnutia 2011/278 znie:

„Členské štáty na základe údajov získaných v súlade s článkom 7 vypočítajú za každý rok množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených od roku 2013 každému existujúcemu zariadeniu na ich území v súlade s odsekmi 2 až 8.“

8 Články 19 až 21 rozhodnutia 2011/278 definujú podmienky, za ktorých členské štáty prideľujú emisné kvóty v nadväznosti na významné zvýšenie alebo zníženie kapacity dotknutého zariadenia.

9 Článok 24 rozhodnutia 2011/278 nazvaný „Zmeny v prevádzke zariadenia“ stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ predložil príslušnému orgánu do 31. decembra každého roka všetky relevantné informácie o akýchkoľvek plánovaných alebo účinných zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia.

2. Ak nastane zmena kapacity, úrovne činnosti alebo prevádzky zariadenia, ktorá má vplyv na prideľovanie kvót zariadeniu, členské štáty s použitím elektronického vzoru ustanoveného Komisiou predložia Komisii pred stanovením konečného celkového ročného množstva bezodplatne pridelených emisných kvót všetky relevantné informácie vrátane revidovaného predbežného celkového ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených na príslušné zariadenie stanoveného v súlade s týmto rozhodnutím. Komisia môže zamietnuť revidované predbežné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na príslušné zariadenie.“

Nariadenie (EÚ) č. 601/2012

10 Nariadenie Komisie (EÚ) č. 601/2012 z 21. júna 2012 o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 181, 2012, s. 30) podľa svojho článku 1 stanovuje pravidlá monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a údajov o činnosti podľa smernice 2003/87/ES v období obchodovania systému obchodovania s emisiami v Európskej únii, ktoré sa začína 1. januára 2013 a v ďalších obdobiach obchodovania.

11 Článok 12 nariadenia č. 601/2012 s názvom „Obsah a predkladanie plánu monitorovania“ uvádza:

„1 Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla predloží plán monitorovania príslušnému orgánu na schválenie.

Plán monitorovania obsahuje podrobnú, úplnú a transparentnú dokumentáciu o metodike monitorovania pre konkrétne zariadenie alebo prevádzkovateľa lietadla a obsahuje aspoň tie prvky, ktoré sú stanovené v prílohe I.

…

2. V prípade, že sa v prílohe I uvádza postup, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla tento postup zavedie, zdokumentuje, vykonáva a zachováva oddelene od plánu monitorovania.

…

3. Členské štáty môžu vyžadovať, aby sa okrem prvkov uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku do plánu monitorovania zariadení začlenili ďalšie prvky v záujme splnenia požiadaviek článku 24 ods. 1 rozhodnutia Komisie 2011/278… vrátane zhrnutia postupu, ktorým sa zabezpečí, aby:

a) prevádzkovateľ pravidelne kontroloval, či sú informácie o akýchkoľvek plánovaných alebo účinných zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia relevantné podľa uvedeného rozhodnutia;

b) prevádzkovateľ do 31. decembra každého roka predložil príslušnému orgánu informácie uvedené v písmene a).“

Nemecké právo

12 Dňa 26. septembra 2011 prijala spolková vláda Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 (nariadenie o prideľovaní emisných kvót skleníkových plynov v obchodovanom období od roku 2013 do roku 2020) (BGBl I s. 1921, ďalej len „ZuV 2020“).

13 § 22 ZuV 2020 s názvom „Zmeny v prevádzke zariadenia“ stanovuje:

„1. Prevádzkovateľ zariadenia je povinný oznámiť príslušnému orgánu všetky relevantné informácie o akýchkoľvek plánovaných alebo účinných zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia do 31. januára nasledujúceho roku, prvýkrát k 31. januáru 2013.

2. V prípade významného zníženia kapacity podľa § 19 je prevádzkovateľ zariadenia povinný bezodkladne oznámiť príslušnému orgánu pozastavenú kapacitu a inštalovanú kapacitu referenčného štandardu podľa zníženia kapacity. V prípade skončenia prevádzky zariadenia podľa § 20 ods. 1 je prevádzkovateľ zariadenia povinný príslušnému orgánu bezodkladne oznámiť dátum skončenia prevádzky.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

14 E.ON Kraftwerke je spoločnosťou v odvetví energetiky a prevádzkuje v Nemecku viacero elektrární, ktoré sú povinné obchodovať s emisnými kvótami skleníkových plynov. Pokiaľ ide o elektráreň Heyden (Nemecko), táto spoločnosť požiadala Deutsche Emissionshandelsstelle (Nemecká správa pre obchodovanie s emisiami, ďalej len „DEHSt“) o bezodplatné pridelenie emisných kvót pre tretie obchodované obdobie (2013 až 2020) podľa hodnoty emisie tepla.

15 E.ON Kraftwerke v liste z 5. septembra 2013 oznámila DEHSt, že zamýšľa podať tomuto úradu, v rozpore s tým, čo vyžaduje na základe § 22 ods. 1 ZuV 2020, správy o úrovni činnosti jednotlivých zariadení len vtedy, ak tieto údaje môžu viesť k úprave rozhodnutia o pridelení kvót.

16 Listom z 24. septembra 2013 DEHSt odpovedala, že relevantné informácie, o ktorých ju musí informovať podľa § 22 ods. 1 ZuV 2020, nie sú len informácie vedúce k zmene pridelenia kvót, ale všetky informácie obsahujúce údaje, ktoré sú základom na prideľovanie kvót.

17 V nahlasovacom formulári, ktorý E.ON Kraftwerke zostavila pre rok 2013, je v kolónke venovanej úrovni činnosti uvedená číslica „0“.

18 Žalobou podanou 27. novembra 2013 na Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín) sa E.ON Kraftwerke v podstate domáhala určenia, že v zmysle § 22 ods. 1 ZuV 2020 nie je povinná oznamovať všetky informácie o kapacite, úrovni činnosti a prevádzke zariadenia, ale musí oznámiť iba údaje, ktoré sa týkajú zmien relevantných pre rozhodnutie o pridelení kvót. Taký je podľa nej zmysel článku 24 rozhodnutia Komisie 2011/278, ako aj jej usmerňujúceho dokumentu č. 7.

19 DEHSt odvodila z týchto aktov Komisie iný záver, a síce, že určenie relevantných informácií, ktoré majú vplyv na prideľovanie kvót, prislúcha členským štátom.

20 Za týchto podmienok Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Aké informácie patria medzi relevantné informácie v zmysle článku 24 ods. 1 rozhodnutia 2011/278? Má sa toto obmedzenie rozumieť kvalitatívne alebo kvantitatívne? Patria k týmto informáciám aj informácie o akýchkoľvek plánovaných alebo účinných zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia, ktoré nemajú priamo za následok zrušenie, resp. úpravu rozhodnutia o pridelení kvót podľa článkov 19 až 21 rozhodnutia 2011/278 a nevyvolávajú vznik informačnej povinnosti podľa článku 24 ods. 2 [tohto] rozhodnutia?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Má sa článok 24 ods. 1 rozhodnutia 2011/278 vykladať tak, že zakazuje členskému štátu vyžadovať od prevádzkovateľov zariadení informácie o akýchkoľvek plánovaných alebo účinných zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia, ktoré nemajú priamo za následok zrušenie, resp. úpravu rozhodnutia o pridelení kvót podľa článkov 19 až 21 rozhodnutia 2011/278?“

O prejudiciálnych otázkach

21 Týmito prejudiciálnymi otázkami, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 24 ods. 1 rozhodnutia 2011/278 má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát od podnikov, ktoré podliehajú povinnosti obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii, a dostávajú bezodplatne pridelené emisné kvóty, vyžadoval, aby poskytovali informácie o akýchkoľvek plánovaných alebo účinných zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia, bez obmedzenia tejto požiadavky len na informácie týkajúce sa zmien, ktoré majú vplyv na toto prideľovanie kvót.

22 Rozhodnutie 2011/278 upravuje bezodplatné prideľovanie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 10a smernice 2003/87.

23 Na tieto účely je potrebné pripomenúť, že smernica 2003/87 má za cieľ znížiť do roku 2020 ekonomicky výhodným spôsobom celkové množstvo emisií skleníkových plynov produkovaných v Únii aspoň o 20% v porovnaní s úrovňami z roku 1990. Na účely dosiahnutia tohto cieľa normotvorca Únie stanovil dva mechanizmy. Prvý, zavedený článkom 9 smernice 2003/87, spočíva v znížení množstva dostupných kvót lineárnym spôsobom na základe faktora 1,74 % vzhľadom na celkové priemerné ročné kvóty udelené členskými štátmi v súlade s rozhodnutiami Komisie týkajúcimi sa ich národných alokačných plánov pre kvóty na obdobie od roku 2008 do roku 2012. Druhý mechanizmus, ktorý spočíva v sprístupnení kvót formou aukcie, by mal tiež umožniť znížiť emisie skleníkových plynov ekonomicky výhodným spôsobom (rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 81).

24 Pokiaľ ide o zariadenia, ktorým sa v určitých odvetviach pridelili bezodplatné emisné kvóty skleníkových plynov, v súlade s článkom 10a ods. 11 smernice 2003/87 sa pridelené množstvo týchto kvót od roku 2013 postupne znižuje s cieľom dosiahnuť ukončenie bezodplatného prideľovania kvót v roku 2027 (rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 82).

25 V tomto kontexte je v súlade s článkom 7 rozhodnutia 2011/278 upravené, že za každé existujúce zariadenie oprávnené na bezodplatné prideľovanie emisných kvót skleníkových plynov získajú členské štáty za všetky roky v období od 1. januára 2005 do 31. decembra 2008, alebo prípadne od 1. januára 2009 do 31. decembra 2010, počas ktorých sa zariadenie prevádzkovalo, od prevádzkovateľa všetky príslušné informácie a údaje týkajúce sa každého parametra uvedeného v prílohe IV tohto rozhodnutia, ktoré umožňujú určiť množstvo týchto pridelených kvót.

26 Podľa článku 10 rozhodnutia 2011/278 vypočítajú členské štáty na základe údajov získaných v súlade s týmto článkom 7 za každý rok množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených od roku 2013 každému existujúcemu zariadeniu na ich území.

27 Ako tiež vyplýva z odôvodnenia 15 rozhodnutia 2011/278, členské štáty by mali zabezpečiť, aby údaje získavané od prevádzkovateľov a používané na účely prideľovania kvót boli úplné, konzistentné a vyjadrovali najvyššiu dosiahnuteľnú presnosť.

28 Vo svetle týchto úvah je na zodpovedanie otázok, ktoré položil vnútroštátny súd, potrebné preskúmať, aké sú „relevantné informácie“, ktorých poskytnutie môžu členské štáty vyžadovať od dotknutých prevádzkovateľov v súlade s článkom 24 ods. 1 rozhodnutia 2011/278.

29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, po prvé, že rozhodnutie 2011/278 nestanovuje priamo prevádzkovateľom povinnosť informovať, ale zaväzuje členské štáty, aby si samy určili prostriedky, ktorými od prevádzkovateľov získajú dostatočne relevantné informácie na účely udelenia bezodplatných emisných kvót skleníkových plynov.

30 Pokiaľ ide o tieto informácie, členské štáty v súlade s článkom 24 od. 1 rozhodnutia 2011/278 zabezpečia, aby prevádzkovateľ predložil príslušnému orgánu najneskôr do 31. decembra každého roka všetky relevantné informácie o plánovaných alebo účinných zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia.

31 Je potrebné zdôrazniť, po druhé, že článok 24 ods. 2 rozhodnutia 2011/278, ktorého predmetom je úprava povinnosti členských štátov oznámiť Komisii relevantné informácie na určenie celkového ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených na zariadenie, túto povinnosť obmedzuje iba na prípady, v ktorých tieto zmeny majú vplyv na prideľovanie emisných kvót zariadeniu.

32 Naopak, článok 24 ods. 1 rozhodnutia 2011/278, ktorý odkazuje na všetky relevantné informácie o týchto zmenách, neobmedzuje požiadavku oznámenia, ktorá zaväzuje prevádzkovateľov, iba na prípady, v ktorých majú uvedené zmeny vplyv na bezodplatné prideľovanie emisných kvót.

33 Po tretie takýto výklad článku 24 ods. 1 rozhodnutia 2011/278 je v súlade so systematikou rozhodnutia 2011/278 a jeho cieľmi.

34 V systéme prideľovania emisných kvót sú totiž členské štáty povinné, ako bolo pripomenuté v bode 26 tohto rozsudku, vypočítať na základe údajov získaných v súlade s článkom 7 rozhodnutia 2011/278 za každý rok množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených od roku 2013 každému existujúcemu zariadeniu na ich území. Z toho vyplýva, že iba príslušné orgány členských štátov sú povinné na základe informácií získaných od prevádzkovateľov posúdiť, či tieto informácie môžu mať vplyv na určenie množstva pridelených emisných kvót.

35 Okrem toho ani zo smernice 2003/87, najmä z jej článku 7, ani z rozhodnutia 2011/278 nevyplýva, že by normotvorca Únie zamýšľal povoliť prevádzkovateľom, aby si vybrali informácie, ktoré musia oznámiť v zmysle týchto ustanovení, podľa vplyvu, ktorý zrejme majú na prideľovanie emisných kvót.

36 Z ustanovení článku 24 tohto rozhodnutia totiž vyplýva, že tieto zohľadňujú zmeny prevádzky zariadení na účely jednak toho, aby najskôr členské štáty určili počet emisných kvót pridelených bezodplatne každému existujúcemu zariadeniu na ich území, a jednak, aby Komisia následne určila konečné celkové ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót.

37 V tejto súvislosti, ako bolo pripomenuté v bode 27 tohto rozsudku, musia členské štáty zabezpečiť, aby údaje získavané od prevádzkovateľov a používané na účely prideľovania kvót boli úplné, konzistentné a vyjadrovali najvyššiu dosiahnuteľnú presnosť. Preto členským štátom prináleží, aby samy určili, ktoré informácie relevantné pre príslušné úrady sa musia získať od prevádzkovateľov.

38 S odkazom na relevantnosť požadovaných informácií článok 24 ods. 1 rozhodnutia 2011/278 oprávňuje členské štáty, aby požadovali, aby sa príslušným úradom poskytli spomedzi relevantných informácií tie, ktoré im umožnia objektívne posúdiť zmeny predmetného zariadenia, a bráni im, aby požadovali iné informácie, ktoré s týmto posúdením nesúvisia a ktoré sa týkajú najmä dôvodov týchto zmien alebo vo všeobecnosti hospodárskych alebo obchodných potrieb týchto zmien, čo musia overiť vnútroštátne súdy. Naopak, toto ustanovenie nevyžaduje, aby sa poskytnutie informácii obmedzilo iba na tie, ktoré sa týkajú zmien, ktoré majú podľa prevádzkovateľov vplyv na bezodplatné prideľovanie kvót.

39 Toto konštatovanie nie je možné vyvrátiť vysvetleniami poskytnutými v dokumente s názvom „Guidance Document nº 7 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 New Entrants and Closures“, ktorý Komisia uverejnila na svojej internetovej stránke. V tomto dokumente je totiž výslovne uvedené, že nie je právne záväzný a nereflektuje oficiálny postoj Komisie.

40 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na prejudiciálne otázky odpovedať tak, že článok 24 ods. 1 rozhodnutia 2011/278 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát od podnikov, ktoré podliehajú povinnosti obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii a ktorým boli tieto kvóty pridelené bezodplatne, vyžadoval, aby poskytovali informácie o akýchkoľvek plánovaných alebo účinných zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia, bez obmedzenia tejto požiadavky len na informácie týkajúce sa zmien, ktoré majú vplyv na toto prideľovanie kvót.

O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Článok 24 ods. 1 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii, sa má vykladať tak, že nebráni tomu, aby členský štát od podnikov, ktoré podliehajú povinnosti obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii a ktorým boli tieto kvóty pridelené bezodplatne, vyžadoval, aby poskytovali informácie o akýchkoľvek plánovaných alebo účinných zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia, bez obmedzenia tejto požiadavky len na informácie týkajúce sa zmien, ktoré majú vplyv na toto prideľovanie kvót.

Podpisy